

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse.

Dahl: Det er beklageligt, at Præstelønningsloven af 4. Oktober 1919 saa hurtigt viste sig at indeholde saa mange Fejl, at det allerede nu er nødvendigt at gaa til et nyt Lovforslag paa dette Omraade. Naturligvis har Rigsdagen sin store Del i Skylden for dette Forhold, men som den ærede foregaaende Taler (Ejsing) bemærkede, var vi underet meget stærkt Pres, den Gang den store Tjenestemandslov var gennemført, og vi ikke godt kunde slutte Sommersamlingen 1919 uden ogsaa at have gennemført en Lønningslov for Præsterne. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at denne Lønningslov var blevet forberedt af en ministeriel Kommission, i hvilken den betydeligste Sagskundskab paa dette Omraade, repræsenteret af Kommissionens Formand, Departementschefen i Kirkeministeriet og Præsteforeningens Formand, havde Sæde. Det er dog saaledes, at denne Kommission ogsaa maa have noget af Ansvaret for, at Resultatet blev, som det blev. Jeg paa-skønner i høj Grad, at den højtærede Kirkeminister resolut har fremsat dette Lovforslag for at afhjælpe Manglerne — det har sikkert ikke været absolut behageligt for ham at komme med et saadant Lovforslag saa kort Tid efter, at Lønningsloven var vedtaget —, og jeg har det Indtryk, at Behandlingen af Lovforslaget i det høje Folketing har været umaadelig velvillig fra alle Partiers Side, hvilket ogsaa viste sig deri, at baade mit Parti og et andet Parti til sidst gav Afkald paa Særkrav for at faa Lovforslaget ført igennem. Jeg kan da ogsaa anbefale Lovforslaget, som det foreligger fra Folketinget, til uforandret og hurtig Vedtagelse i dette høje Ting.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, efter at den højtærede Kirkeminister har gennemgaaet det saa udførligt, som han har. Naar det nu for Præsterne fastsættes, at de kan faa et Beløb til Kørselsudgifter og et andet Beløb til Udgifter ved Konfirmandstuens Opvarmning og Rengøring m. v., og naar der i Lovforslaget fastsættes Minimums- og Maksimumsbeløb derfor, er jeg overbevist om, at den Myndighed, som gives Kirkeministeren til i hvert enkelt Tilfælde at fastsætte Beløbets Størrelse indenfor Minimums- og Maksimumsbeløbene, vil blive brugt paa forstaaende Maade ud fra det mangleaarige Kendskab, Ministeren har til disse Forhold.

Med Hensyn til den Del af Lovforslaget, som omhandler Kirkebetjentene, kan jeg ogsaa tiltræde de Bestemmelser, som findes der, men jeg kunde dog ønske en Udtalelse af den højtærede Kirkeminister angaaende et Forhold, som omtales i § 5, Stk. 13 og 14. Det Vederlag, som gives Kirkebetjentene, er jo ikke egentlig Løn, fordi Kirkebetjentene ikke er Tjenestemænd, men det er Honorarer, og Honorarer er efter den almindelige Lovgivning ikke pensionsgivende. Derfor kan der ikke beregnes Pension af disse Honorarer, men det fastsættes i Stk. 13, at de i Honorarklasser normerede Kirkebetjente kan ved deres Afgang faa tillagt en aarlig Understøttelse, og i Stk. 14 i samme Paragraf udtales det, at foruden dette Honorar kan der i enkelte Tilfælde, hvor Forholdene taler derfor, ydes de fast ansatte Kirkebetjente et Tillæg, men dette er ikke understøttelsesberettigende. Jeg forstaar dette Udtryk saaledes, at det siger det samme som Udtrykket i Stk. 13, thi dér er der jo heller ikke Tale om en Ret til Understøttelse af Honoraret, naar Kirkebetjenten tager sin Afsked, hvilket altsaa heller ikke gælder for Tillæget. Naar der er valgt forskellige Udtryk de to Steder, opfatter jeg det, som om det har været Meningen med Lovforslaget, at der i Almindelighed bør tillægges Kirkebetjentene, naar de tager deres Afsked, en aarlig Understøttelse af Honoraret, at det skal være den almindelige Regel, som man kun i særlige Tilfælde bør afvige fra, medens det derimod skal være en Undtagelse, som i hvert enkelt Tilfælde maa nøje begrundes, hvis der desuden skal gives de nu ansatte Tjenestemænd Understøttelse af det Tillæg, som de eventuelt maatte komme til at oppebære. Lige saa sikkert som det skulde være en Regel, at der tillægges Kirkebetjente en aarlig Understøttelse, naar de gaar af, lige saa sikkert skulde det være, at der kun rent undtagelsesvis tillægges dem en Understøttelse af det Tillæg, de yderligere maatte oppebære.

Med Hensyn til § 6 kan jeg fuldt ud slutte mig til den højtærede Kirkeminister, idet jeg formener, at det Forhold, som dér er omtalt, og som nu foreslaas ordnet paa en bestemt Maade, er et Forhold, som vi i den kommende Tid vil blive stillet overfor, og at den Løsning, her bydes, ikke er endelig.

Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse.

S. Rasmussen: Ogsaa jeg vil gerne sige den højtærede Kirkeminister Tak,